

TOTS SOM POPS

per Xavier Bertran

Txitxa Migpel, punk i màrtir

Mai no és fàcil ser fidel a un mateix, però anar de punk radical en un poble petit com Vallromanes demana la fermesa ideològica d'un màrtir de la fe. I la mateixa capacitat de sofriment.

La vida de **Txitxa Migpel** es va tornar difícil des que va llegir "La Revolució Punk" i es va identificar amb el rebuig que aquests marginals fan de la societat post-industrial.

—No hi ha futur, col·legues! —va predicar als amics, però els ganàpies no se la van creure fins que es va pintar de lila la meitat del cabell.

És clar, a Barcelona n'hi ha deu mil que van d'aquesta peça, i la gent hi circula tan atrafegada que no s'hi fixa, però a Vallromanes una flamarada lila en la closca d'una noia provoca totes les varietats conegudes de la mofa, el sarcasme i l'escarni.

Actes tan elementals com comprar un paquet de Lucky o demanar una birra al bar es van convertir per a **Txitxa** en una aflicció de comentaris imbecils.

Ben mirat, ella no esperava

altra cosa de la societat post-industrial. Tots els que es neguen a salivejar davant els anuncis de la televisió ja saben que seran perseguits per la beateria oficial.

És per això que les burles no la van fer desistir de la conducta punk. Al contrari, afegí dos estrips als texans i tres cadenes a la jupa de cuir, arrancà les mànigues de les samarretes i canvià les arracades per imperdibles.

La colla d'amics va deixar de trobar-se amb ella. Això li va saber molt de greu: si era lògic que quatre carrosses s'esgarrifessin de les propostes dels joves, no ho era que els col·legues la fessin de banda per un vestit o un pentinat. Això era massa fort. La menjada de xolla social era més potent del que ella mateixa temia.

Doncs bé, que els fes jugar la dida! El jovent no s'acabava a Vallromanes. Segur que el Vallès anava ple de punks, amb els que estaria millor acompanyada que amb aquell vol de conformats. Una colla a canvi de una altra, i encara hi guanyaria.

Txitxa voltà per la comarca fins localitzar els quatre punks que hi havia. Tampoc no eren tants. I pocs d'ells s'adherien als ideals del moviment amb la profunditat d'ella. És trist de dir-ho, però la majoria eren volats que es divertien disfressant-se, que es pintaven calaveres com s'haguessin guarrit de Madame Pompadur.

Però no hi havia on triar. Per compensar les mancances dels nous amics, ella s'aïllà els laterals del cabell i es quedà amb una cresta rampanant com una provocació. Va ser llavors que li van posar el malnom de "**Migpel**", però encara ho va preferir. Era millor que Purificació, el nom de fonts.

El panorama va canviar de sobte, al juny, amb l'arribada dels estiuejants. Els tres-cents habitants de Vallromanes es multipliquen per vint, els estius, i enguany va aparèixer entre ells un grup compacte de punks de ciutat.

Gent radical, potent, que quan ocupava el bar feia callar tothom de fredat. Amb ells no hi havien rialletes estúpides. Posaven les botes damunt les taules, pintaven **Punk Is Not Dead** a les parets, esquitxaven amb les cerques i feien voltar les cadenes a tres dits dels ulls atemorits dels babaus. Els imperdibles clavats a la galta tenien horritzats als iaïos del poble.

De fet es tractava d'estiuejants, fills de família rica, però el contrasentit entre la procedència social i les idees proletàries no va molestar a **Txitxa**, al contrari, li va alegrar comprovar que el moviment punk conqueria baluards a l'enemic.

Es va integrar d'immediat al grup. Va viure amb ells setmanes de glòria per tota la comarca, pels mateixos llocs on un mes abans se'n fotien d'ella. Ara hi entrava com a dominadora, envoltada pels camarades, fent callar tothom.

De la seva part posà tota la radicalitat necessària per igualar-se amb la banda. Despenjà encara més els vestits, se'ls pintà amb eslògans nihilistes, practicà la mateixa promiscuïtat, es punxà imperdibles a les galtes, no feien mal.

Els punks de Barcelona estaven més avançats que ella, era natural. Mostraven una consciència revolucionària que encara li quedava lluny, i discutien la filosofia punk en un nivell que **Txitxa** amb prou feines entenia.

També li costà força d'entendre la festa de Sant Jaume. Aquell dia va trobar tota la tribu a can **Killer**, celebrant-li el sant —no sabia que en **Killer** es digués Jaume—. Els pares havien aprofitat la diada per fer la gran festassa i convidar les famílies veïnes. Els col·legues anaven d'americana i corbata, i van semblar una mica avergonyits quan van llucar la cresta de **Txitxa** a l'altre costat de la porta.

Killer li ho explicà: —Els vells ens hi han obligat, si volem seguir cobrant la setmanada. Però jo m'hi cago. De seguida que trobi una feina engegó a parir ells vells i les seves festes podrides!

A **Txitxa** li quedava una espurna d'aquella desconfiança pagesa. Va pensar que probablement encara se li escapaven algunes subtilitats de la revolució punk, es va dir que ella actuava amb una intransigència de poble que els col·legues de Barcelona ja tenien superada.

Però si no era així, si en realitat els col·legues eren uns bandarres que vacillaven de punk a l'estiu per estudiar enginyeria de telecomunicacions a l'hivern, ella no canviaria per això les idees.

Ja havia tastat durant mesos la solitud dels il·luminats, i aguantaria el temps que fos, sola si cal al Vallès Oriental, fins que la subversió punk acabés de corcar els fonaments d'aquesta societat miserable.

UN LLIBRE,
UN AMIC**"Tres dones"**
Robert Musil
Edicions 62**Per naturalesa
som iguals**

"No és tan senzill com això, estimar la senzillesa" (pàg. 99). La sofisticació de les relacions humanes esdevé dissortadament massa sovint, una raó històrica de convivència. I per aquesta raó, la senzillesa genera, al mateix temps, situacions d'incredulitat perquè explica amb molta claredat la veritat. La senzillesa és l'espill de l'amor. Sofisticació i senzillesa lluiten, des de que el món és món, per coherència i per raó de ser, per esdevenir protagonistes històrics, però sempre amb desavantatge per la senzillesa. Perquè la veritat és una paraula molt bonica fonèticament i sempre fa quedar bé, però el seu significat esdevé un compromís de coherència que xoca amb l'exercici de la llibertat, que pateix la mateixa malaltia que la veritat. Per això resulta força difícil estimar la senzillesa, perquè és el marc de la veritat en llibertat i de la llibertat en veritat. L'amor és fruit de la veritat i de la llibertat, base i suport de les relacions home-dona. L'exercici de la veritat i de la llibertat de cada persona definiran la pràctica de l'amor. Afirmar Robert Musil en la pàg. 106: "Camineu entre camps de blat, sentiu l'oreig, les onenyes volen, a la llunyania els campaners de la ciutat, noies cantant cançons... són lluny de qualsevol veritat, us trobeu en un món que no coneix el concepte de veritat". I aquí neix el gran repte humà de l'amor, provocat per la gran buidor. I aquesta realitat degenera en un ventall desconcertant de manifestacions de l'amor, on sovint, un dels dos aimadors, la dona, es converteix en objecte. Les reaccions del món femení dintre d'una rebel·lió justa defensant el seu dret d'igualtat en totes les relacions de convivència, esdevé el despertar d'un subconscient, durant molts anys emmanillat, que recorda que per dret natural de vida, home i dona són iguals. La literatura de les relacions home-dona ha denunciat, de grat o per força, conscientment o in-conscient, la injustícia que l'home ha legitimat durant centenars i adhuc milers d'anys, i que a les darreries del segle XX l'esclat, esdevingut volcànic, ha generat un debat universal per donar, a tots nivells, la raó a la natura que en la convivència no hi ha diferència entre home i dona. Certament que l'entorn i la tradició han manipulat arreu el paper de la dona, ja sigui menystinguent, ja sigui divinitzant, i han creat un desequilibri de convivència. Només una clara consciència de la pròpia realitat ens ensenyarà a mirar i a observar, a viure i a estimar la senzillesa, perquè "quan hom no mira al món amb els ulls del món i tanmateix el veu, se li desintegra en particularitats absurdes que viuen tan tristament separades les unes de les altres com les estrelles en la nit". (pàg. 121).

Joan Sala i Vila

FINCAS OLIVÉ Pl. Barange, 12. 2n. - GRANOLLERS
Tel. 870 36 71 - 870 60 00**TORRE EN VENTA**

L'Ametlla. Torre 350 m². Gran porche recibidor, comedor 40 m² con hogar y trza. coc. office con hogar, 5 hab., dobles con arm. Sala de juegos con solarium, 2 baños, 1 aseo, gje. 4 coches, calef. gas-oil, pozo, cisterna 25.000 litros. Grupo presión. Jardín 850 m² **28.000.000 ptas.**

L'Ametlla. Torre 190 m² a estrenar, amplio porche, comedor 33 m². con hogar, 2 baños, 4 hab., coc., gje. 2 coches y trastero, calef. gas-oil, piscina 8 x 4 con depurador. **25.000.000 ptas.**

L'Ametlla. Sant Genís a 700 m. del pueblo, torre 3 hab., dobles, 1 baño compl., gran cocina, comedor-hogar, gje. calef. gas-oil, telef. 700 m² jard. Gran panorámica. **19.500.000 ptas.**

Bigues "Can Barri". Torre 177 m². com. con hogar, coc., 3 hab., dobles, baño compl., gje. 45 m², aseo, teléf., alarma, barbacoa, pozo propio, riego automático, precioso jard. 2.000 m², piscina 10 x 5 co. depurador. **21.500.000 ptas.**

Bigues "Can Barri". Torre a estrenar 330 m² alto standing, comedor 35 m² con hogar y porche, coc. office, 3 hab., dobles 1 baño, 1 aseo, suite con baño y trza. 25 m², gje. 50 m², calef., jard. 900 m² más 5.000 m² rústicos, aptos para cuadras de caballos, etc. **35.000.000 ptas.**

Cardedeu. "El Fou". Preciosa torre a estrenar, porche, recibidor, com. hogar, amplia coc. office, 4 hab., 2 baños, gje. 2 coches, jard. 1.200 m². **20.000.000 ptas.**

Cardedeu "Les Pungoles". Torre 290 m² planta baja, gje. 50 m², 2 coches, salón con hogar 50 m², 1 aseo, primera planta, recibidor, com. hogar 30 m², trza, coc. office, aseo, 3 hab., dobles con arm., 1 baño completo, 1 suite con baño, jard. 850 m². **24.500.000 ptas.**

Granollers. Torre 160 m², 4 hab., 1 aseo, comedor hogar con trza. coc. gje. y sala de juegos, jard. 850 m². **13.750.000 ptas.**

La Roca. Torre 300 m², 4 hab., 2 baños, 1 aseo, coc. office, com. hogar, solarium, gje. 2 coches, sala de juegos con hogar. calef. jard. 750 m².

A 50 kms de Barcelona. Situada en casco urbano. Gran mansión de 800 m² + anexos, 1 com., 3 grandes salones, trza, coc. office, despacho, 2 hab., para el servicio con baño, bodega, 3 suites con baño, 3 hab. dobles, 2 baños compl. grandes trzas, gje 3 coches 1 ha de terreno ajardinado, pisc. 14 x 7, pérgola con barbacoa, depósito 500.00 l. agua.

Vilamajor. Torre 270 m² recibidor, salón con hogar, coc. equip y office, despacho, com., 6 hab., 3 baños, grandes trzas, gje 3 coches, calef., teléf., 2 parcelas fachadas 2 calles, pisc. 8 x 4 con depurador, cisterna 90.000 litros. Grupo presión **19.500.000 ptas.**

Alp. Casco Urbano. Torre 450 m². 8 hab., 4 baños 1 aseo, cocina, comedor bodega, masoveria 2 hab., 1 baño, cocina comedor gje 6 coches, barbacoa, jdín 1.500 m². **38.000.000 ptas.**

Agilizamos la venta de su torre. Fincas Olivé 870 60 00

LLIBRERIA

anselm clavé n.º 36

☎ 870 05 04 fax 879 13 62

08400 GRANOLLERS